

УДК 687.016(043.2)

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ МЕТОДІВ СУЧАСНОГО ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ

Студ. З.Г. Круглова, гр. МГДШМКод-16

Студ. Т.М. Дахновська, гр. МГДШМКод-16

Науковий керівник доц. І.В. Васильєва

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою наукового дослідження є вдосконалення процесу дизайн-проектування одягу на основі аналізу та систематизації інформації про сучасні методи проектування, визначення їх основних принципів, підходів до розробки нових моделей та способів реалізації.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є процес дизайн-проектування одягу. Предметом дослідження є сучасні методи дизайн-проектування одягу.

Методи та засоби дослідження. В проведенні наукових досліджень використано традиційні та сучасні методи дослідження, принципи і методи літературно-аналітичного, системно-структурного і морфологічного аналізу.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. В роботі набула подальшого розвитку розробка узагальненої класифікації та характеристики сучасних методів проектування одягу з визначенням основних підходів та принципів кожного на основі творчого підходу до вирішення завдань, які орієнтовані на експеримент у галузі проектування.

Результати дослідження. Одним з актуальних напрямків дизайнерського проектування є розвиток нових засобів та методів формоутворення виробів з урахуванням можливостей техніки та технології. Такий підхід потребує активного освоєння сучасних методів проектування, що склалися на стикові фундаментальної та прикладної науки, математики та мистецтва [1]. З одного боку, використання універсальних ідей завжди приховує в собі небезпеку наукового осмислення традиційних понять і витіснення емоційної, художньо-творчої складової проектування одягу. З другого боку, внесення в теорію костюма передових ідей сучасного наукового знання дозволяє поновити систему понять і тим самим збагатити професійний світогляд. А для цього потрібний методологічно коректний аналіз результатів, які отримані в різних галузях знань, та загальна філософська культура, яка дає можливість зберегти традиційність художнього мислення та обґрунтувати новизну понять, що вводяться [2].

Сьогодні проектування значним чином орієнтується на прями відносини дизайнера і споживача. Сучасне проектування одягу повинно «йти в ногу з часом», маючи в арсеналі актуальні і продуктивні методи щоб задовольняти все нові й нові потреби суспільства [2, 3]. Надалі надано розгорнену характеристику кожного з основних сучасних методів проектування одягу, їх основних завдань, що вирішуються в процесі проектування, підходів до їх реалізації та способів здійснення.

Комбінаторика. Метод реалізується за допомогою комбінування деталей всередині визначеної форми за допомогою перестановки, вставки, групування, повороту, організації ритмів, а також комбінування різноманітних комплектів з готових виробів. Метод наближений до природного формоутворення, дає можливість більш економно використовувати елементи конструкцій і має пряме відношення до уніфікованого масового виробництва. Комбінаторика пов'язана з конструктивними і композиційними побудовами і дає можливість удосконалювати творчу діяльність у двох напрямках: створювати нові структурні побудови і варіювати вихідні елементи. Саме такі підходи лежать в основі сучасних методах комп'ютерного проектування.

Трансформація. Метод перетворення, змінення форми, який визначається динамікою, рухом. Трансформація здійснюється наступними засобами: перетворення однієї форми в іншу; трансформація деталей всередині однієї форми – тобто зміна величини форми (складання, розгортання, віднімання, пристібання). Метод забезпечує адаптацію гардеробу та форми окремих виробів до форми та розмірів тіла, умов експлуатації та вподобань окремих споживачів.

Кінетизм. Метод проектування, який забезпечує ілюзію руху та динаміки форми за допомогою графічних ілюзій, механізмів, декор тощо. Метод часто використовується на професійних показах і реалізується в динаміці трансформування деталей, в застосуванні об'єктів, що світяться, або рухомих елементів костюму. Особливе місце займає створення моделей в стилі «оп-арт» з використанням графічних ілюзій руху, в декорі або в малюнках тканин, трикотажних полотнах. Метод дає можливість створити потужну динаміку всередині статичної форми.

Модульне розгортання. Метод оснований на проектування одягу з окремих простих або складних модулів шляхом повторювання та складання у цілісній формі. Метод передбачає конструктивну, технологічну, функціональну завершеність, що сприяє уніфікації структурних елементів виробу.

Деконструкція. Метод, що передбачає вільне маніпулювання формою, порушення традиційних прийомів моделювання одягу та способів носіння виробів. Метод передбачає руйнування традиційного комплексу класичного костюма і нові способи носіння одягу.

Безрозмірний одяг. Метод проектування для виготовлення одягу одного середнього розміру, який підійде великому числу покупців різної комплекції. Метод, що заснований на розробці одягу переважно з еластичних матеріалів, одягу з використанням еластичної тасьми, зборок на кулісу, драпіровок тощо. Даний метод дозволяє отримувати комфортні речі без врахування розмірів конкретного споживача і можливість підгонки виробу зважаючи на вподобання кожного в процесі використання.

Одягу з цілого шматка тканини. Метод, який дозволяє отримувати нові моделі одягу без застосування традиційних методів зшивання одягу з кроєних деталей. Метод незшитого одягу полягає у багаторазовому перетворенні шматка тканини в нові види одягу, що значною мірою розширює можливості сучасного гардеробі при мінімізації кількості речей.

Евристика – метод інтенсифікації творчої фантазії, що породжує безліч нових напрямків проектування одягу.

Висновки. Результатом дослідження є розробка систематизованої інформації про сучасні методи проектування одягу з детальною характеристикою їх основних принципи, підходів до розробки та способів реалізації, що сприятиме удосконаленню дизайн-проектування нових актуальних моделей одягу у відповідності до потреб споживачів на сучасному етапі розвитку. Надалі актуальними є дослідження для створення інформаційної бази елементів практичної реалізації сучасних методів проектування.

Ключові слова: сучасні методи проектування, сучасні підходи до проектування, дизайн одягу, проектування одягу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гусейнов Г.М., Ермилова В.В., Ермилова Д.Ю. и др. Композиция костюма. – М: Академия, 2004. – 432 с.
2. Гайдук Л.М. Сучасні технології моделювання і художнього оздоблення одягу. Навчальний посібник / Л.М. Гайдук, І.В. Васильєва – К.: КНУТД, 2008. – 142с.
3. Колосніченко М.В., Зубкова Л.І., Пашкевич К.Л. та інші. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник. – К.: ПП «НВЦ «Профі», 2014. – 386 с.